

בו אם הם כן ימסרו הודעות מפורטות. הוא איים עליהם במעצר ובשליחתם לחברת פושעים ועבריינים ובמיקרה אחד גם איים על עד לפגוע בעתידו הצבאי. חלקן של עובדות אלה נתגלה בחקירות הנגדיות של התלמידים על דוכן העדים במישפטו של צחק פיין ואת שאר הטענות יהיה על התובעים להוכיח אם וכאשר תידון תביעת הנוזיקן האזרחית.

העד עוז שפירא בן ה-18 מפתח-תיקוה, לשעבר תלמיד במחל"ב העיד: "...המפקח רן לחץ עלי למסור עדות כפי שהוא רוצה שתימסר ותובא וכל זאת בניגוד לרצוני מאחר שפחדתי, כי אף פעם לא הייתי במעצר ופחדתי שהשם שלי יופיע בעיתון אם יעצרו אותי וזה יפגע בי ובמישפחתי. לכן חתמתי על העדות נגד שוקי. במהלך מסירת העדות ולפניה הזכיר וסיפר המפקח עברם הפלילי של האחים ויינגרטן. הם רן וחוקר נוסף ממושקף בשם יוסי, את אמרו לי שרק במידה שאבהיר לשופט שאני מפחד משוקי ויינגרטן יבין השופט את מצבי, ולא אצטרך להעיד נגדם. עדות זו אינה נכונה, כיוון שאיני פחד משוקי ויינגרטן ולמעשה הוא חבר שלי מהיום, ועדות זו נכפתה עלי תחת לחץ."

בקטע אחר מעדותו סיפר עוז שפירא: "אני חושב שאני קצת חושש מאנשי המיטרה כי קצת לחצו עלי בחקירה זו. אמרו לי שיכולים לפגוע בשירות הצבאי שלי אם לא אדבר, שיגרמו לכך שאהיה ש.ג. ולא אוכל ללכת לאן שאני רוצה."

פרקצית רוב

"אם אראה לשופט שאני מפחד..."

בצבא. זה אמר לי המפקח רן. הייתי מאוד נרגש והלחץ הוסיף להתרגשותי... אני זוכר שאמר לי שאם אראה לשופט שאני מפחד, לא אצטרך להעיד."

אורית פטרוב העידה במיטרה שקיבלה בחינת בגרות בספרות מיצחק פיין. אולם במהלך עדותה שירבבה גם את שמות שני התובעים, נוח — אחיו של יצחק פיין — ואלכס ויינגרטן. בבית המישפט התברר, מאוחר יותר, שמעורבותם של שניים אלה הסתכמה רק בכך שהיא ביקשה מהם את מיספר הטלפון של איציק פיין עלימנת להתקשר עימו ולבקשו שישגי עבורה את טופס הבחינה. עוד התברר מעדותה בבית המישפט, כי הייתה זו היא שלחצה על איציק פיין, שישגי עבורה אותה הבחינה, ואת אחריה שהוא רמז לה בפגישותיהם על שפת הים שיש באפשרותו להשיג טופס סי בחינה לפני המועד.

"...כתוצאה מדבריהם וממעשיהם של הנתבעים מתביישים התובעים בפני הדין, ויחסם של מכריהם וחבריהם אליהם השתנה לרעה... שהותם של התובעים כי מעצר במשך 12 ימים בתנאים קשים ובלתי-אנושיים, בחברת עצורים ועבריינים מוכרים ובלתי-מוכרים, הסבה לתובעים צער עמוק ופגעה בהם מהבחינה הנפשית והגופנית." הנזק, שפורט בסוף כתב היד תביעה, מסתכם במאה אלף לירות.

בית המישפט שישב לדון בתביעת הסי-רת-תקדים זו, יקבע ציון-דרך חשוב באחת השאלות היסודיות הנוגעות לזכויות הפרט בישראל.

המיטרה חוקרת

את טענתה של

שוטרת כי מפקד

המרחב הציע לה

לבוא עמו במגע

בבית-כגישות סודי

של קצינים בכירים

והתנקם בה כאשר

סירבה להיענות לו

תושבי נהריה מכירים את הבית. ושמועות. עכשיו הוא עומד במרכז חקירה מיטרתית. שיחות טלפוניות אנונימיות למערכות העיתונים ותלונה לשר-הפנים הדתי, ד"ר יוסף בורג.

תושבים מכוונים את השואלים אל מיי קומו המדויק: גיבעת אושישקין, איזור-הווילות הישן של נהריה, רחוב החרמון מס' 1. שם עומדת וילה הדורה עם חצר גדולה המוקפת גדר-שיחים דיסקרטית. ל-ווילה שתי כניסות. האחת מיועדת למערך כת חדרים גדולה ומרווחת, שבה גרים בעלי-הבית. השנייה, פנימית יותר ומוסתרת, מובילה לחדר גדול, מיטבה ושירותים, ששהכל מרוהט בטוב טעם. החלק הזה של הווילה מיועד להשכרה.

השכנים של הבית קוראים למקום: "הבית של השוטרים". השכנה שהצביעה עליו

שליד תחנת אגד בנהריה, שבבעלות נתן שלמה. הבית הושכר ותמורת 500 לירות לחדש. המקום עמד ריק חודש ימים, ורק לפני שבועיים הושכר מחדש — הפעם לא לקציני-מיטרה בכירים.

להשמיד כל מי שיפרסם!

באותם ימים הגיע מכתב תלונה לשר-הפנים, ד"ר יוסף בורג, עם עותק למפקח הכללי של המיטרה, רבי-ניצב חיים תבורי. המכתב נשלח על-ידי לאה דויטש, אשתו של קצין-מיטרה בכיר באיזור הצפון. בתלונה כללה מיספר סעיף פים, וביניהם: ניצול מעמד מיטרתית לשימוש בשירותי מלונות ומועדוני-לילה; קבלת טובות-הנאה; ניצול שוטרות למטרות בלתי-מוסריות, בעיקר על-ידי ניצבי מיטרה דויד פרנקו, מפקד מרחב הגליל. לטענתה, מזמן ניצב-מיטרה פרנקו שוטרת מן המרחב שלו לראיון אישי, ככיסוי להצעות מגוננות. במקרים אחרים הוא עור

המחלונת: סמלת רחל שושנה

לאותו רגע במילה אחת את מפקדו, מפקד המרחב ניצב-מיטרה דויד פרנקו. מה קרה בבית הזה המיסטורי? מי הן הנשים שהובאו אליו? מה הביא אותן לשם, ומה הובטח להן? אלה השאלות שעליהן תצטרך להשיב ועדת-החקירה המיטרתית, בראשותו של סגן מפקד המחוז הצפוני, תת-ניצב רחמים חדר — שהוא גם מפקדו הישיר של מפקד-המרחב, ניצב-מיטרה דויד פרנקו. לוועדת-החקירה הוזמנו, בין השאר, שוטרות המרחב שבפיקודו של פרנקו.

פגישה בליל סופה

בנובמבר 1974, אחרי ארבעה חודשי שירות במיטרה עכו תחת פיקודו של פרנקו, הוצבה הסמלת רחל שושנה במחסום

בית המגינות של הנקצינים

מיטרתית בין נהריה לעכו. החל בשעה 11 בלילה. מזג-האוויר בחודש זה של השנה, במיזור חד בצפון, אינו מן הנעימים. הקור המקפיא היה מלווה ברוחות עזות ובסופות גשמים. בדרך-כלל אין מצויבים שוטרות בתפקיד זה, בשעה זו של הלילה כמזג-אוויר כזה. לכן אפשר להבין את פליאתה. 90 דקות של קור ורטיבות עברו עליה חוץ כדי עבודה שיגרתית.

לקראת השעה 01.00 אחר חצות התחיל המיפנה בשרותה של רחל שושנה במיטרת ישראל. ניצב-מיטרה דויד פרנקו עצר את רכבי-המיטרה שלו, אסקורט לבנה, ליד המחסום שבו עמדה, ואותה לה באצבעו לגשת אליו. הגשם המשיך לרדת. פרנקו פתח את החלון כדי סדק, ושאל אותה בכעס אבהיר כימעט מה מעשיה במקום הזה, ובמיוחד כשעת לילה כזו. רחל הסבירה שהיא ברמישמת. "לא ייתכן", אמר המפקד, "לא ייתכן שתמשיכי לעבוד בתנאים כאלה!" והכניס אותה למכוניתו, תוך כדי שליחת הוראות מתאימות לממלא-מקומו.

שה זאת ללא כל כיסוי. בכתבה-תלונה שלה, האשימה גם את מפקד מיטרת צפת, פקד שלמה רויף, וקצינים בכירים אחרים.

לאה דויטש, המטפלת במירפאה לאם ולתינוק שבצפת, מתגוררת בבניין תחנת-המיטרה שם, בדירה מיטרתית. לדבריה, אחת לכמה ימים יוצאים קצינים בכירים לנהריה עם שוטרות או נשים אחרות, ומבלים את הלילה בדירה מסוימת.

כאשר נשאל מפקד תחנת-המיטרה של נהריה, פקד אליהו בן-יעקב, על "בית השוטרים", איים כי ישמיד כל מי שיפרסם משעו בנושא הזה. כשנרגע מאימיו, הכריז חיש בכל מכל כי ידוע לו על מקום כזה בכלל. בדיובר עם הכחשותיו הנמרצות מיהר לתחנת-המיטרה וצילצל אל מפקד דויד פרנקו, כעבור רבע-שעה חזר והודיע שפרנקו אינו יכול להגיע, כיוון שהוא נמצא בהלווייה. בן-יעקב שכח שאותו יום היה שבת, והלווייה, כדת משה וישראל, נערכות רק בימי חול. יותר מכך: איש לא שאל אי ביקש או אף הזכיר עד

סיפרה: "היו ימים שיכולת לראות מול הבית שלוש מכוניות אסקורט עם מיספר מיטרתית ביחד. אני לא יודעת איך הם הצליחו להסתדר עם החניה אבל תמיד, כשהיו באים, היו באים בערב, ועם בחור רות, ועושים שם חגיגה..."

רוכבת אופניים, תלמידה בת 16 שעברה במקום, סיפרה גם היא על בית השוטרים בהרחבה רבה, ואפילו ידעה לתאר כמה אנשים מבאי המקום. "פעם רצינו להציק בהם", ידעה לספר, "אבל הבנים פחדו..." בעלי-הבית עומד כשומר פתח הכניסה הראשית, הוא מביט בחשדנות, ואינו רוצה לדבר עם אנשים לא-מוכרים. אחר-כך אמר: "הבית לא להשכרה. אני צריך אותו בשבילי. כבר הרבה זמן, חודשים רבים, שלא השכרתי אותו."

זה לא כליכך מדויק. קצין-מיטרה שכר את המקום, והפסיק את השכירות רק לפני חודשיים, באמצע חודש אגוסט — תאריך כינוסה של ועדת-החקירה מיטרתית שב-מרכזה עומד אותו בית. הבית הושכר לקציני-המיטרה באמצעות מתווך, מישרד לפיסוס ותיווך (נהר-טון